יש בקדשי מזבח פרק שביעי תמורה לב.

מתני' מקדושה לקדושה. דקדשי בדק הבית שהקדישם למזבח לא עשה כלום וכקדשי מזבח אין משנין מקדושת עולה לשלמים ומשלמים לעולה: **ומקדישין אותן.** אקדשי מזבח קאי: **הקדש עילוי.** כגון אם אמר על עולה הרי זו לבדק הבית מעלין אותה בדמים לפי מה שיש לו כח בה ונותן לגזבר דתנן בערכין בפ' המקדיש (דף כח:) מחרים אדם את קדשיו אם נדר נותן דמיהם ואם נדבה נותן את טובתם כלומר אם בהמה זו היתה נדר כגון דאמר הרי עלי עולה והפרים זו לנדבו כיון דאם מתה או נגנבה חייב בתחריותה נמצא שבולה שלו ונותן כל דמיה לתרם הבהן[ג] והוא הדין נמי לבדק הבית אם התפיס קדשי מזבח לבדק הבית ואם נדבה [ד] דאם מתה אינו חייב בתחריותה נמצא שאין לו אלא נותן את הגאה דרשאי ליטול דכר מועט מישראל תחילה כדי שיתן עולתו זאת לכן נתן כהן להקריבה כדי שיטול את העור וכפי אותה טובת הגאה יתן לבדק הבית: **ומחרימין אותם.** אם החרים קדשי מזבח נותן לכהן העילוי כמו שפירשתי: **אם מתו.** קדשי מזבח אפי' לאחר שהוממו אכל עדיין לא נפדו יקברו ואינו יכול לפדותם ולהאכילן לכלבים ואפילו נמלן לאחר פודין את הקדשים להאכילן לכלבים הני מילי בשנעשו טרפה לאיכא העמדה והערכה אבל מתו לא דבעינן העמדה והערכה. אי נמי אפי' מתו [ו] כגון שעבר ושחטה קודם פדיונן וקאמר דשוב אינו יכול לפדותן ולאוכלן דבעינן העמדה והערכה ויקברו: **יפדו.** דלא היו בכלל העמדה והערכה [ז] כדמוכח טעמא בגמרא [ע"כ]: **גמ' חרמי כהנים.** היינו אתם חרמין. ולהכי נקט לשון חרמי כהנים דזימנין דחרמים לבדק הבית כגון אי פרים ואמר הרי זה חרם לבדק הבית: **לא עשה כלום.** ואפי' הקדש עילוי לא יהיב לכהנים: **כל חרם דקדש קדשים הוי.** שהיה ממחילה קדש לה' הוא ואין כח כהן חל עליו: **לא עשה כלום.** דגופייהו לא דרב הונא דהא דאמר מלמד שחל על קדשים היינו דווקא חרמים דלה' אבל לר' יהודה כן במירא לא שייך למדרש הכי דהא לא מיירי כלל בהתפסה דהקדש עילוי. הרמ"ר: **קדשי** בדק הבית שהתפיסו בין לקדשי מזבח בין לחרמי כהנים **לא עשה ולא כלום.** פירש"י דבשלמא קדשי מזבח יש בהן טובת הגאה כדמפרש גמתניתין אבל בקדשי בדק הבית מה טובת הגאה יש בהן [ח]:

חרמי בהנים שהתפיסו בו'. פירש"י דאין לו בהן טובת הגאה שצריך הוא ליתנו לכהן (בע"כ) שבאותו משמר [ט] ואפילו למאן דלא מקים מטלטלין לקרקעות ה"מ מקדש עכ"ל ואומר מורי הרב מילתא דמקדש מטלטלין לקרקעות בערכין בפרק המקדש (דף כח.) אמר רב חסדא המחרים מטלטלין נותנן לכל כהן שירצה שנאמר כל חרם בישראל לך יהיה החרים שדותיו נותנן לכהן שבאותו משמר ופריך וליקום מטלטלין לקרקעות ומשני ולאו מנאי היא דאיכא דמקדש ואיכא דלא מקדש ומה שפירש אפילו למאן דלא מקדש ה"מ במקדש לא הכין רבי לשונו אלא נראה [י] לפרש למורי הרב (פי') בדהיה כהן והכא אתיא [יא] כמאן דלא מקדש: **והאמר עולא** שהתפיס עולה **לב"ה אין בה אלא עיכוב גזברין.** פירש רש"י שאינה קריבה עד שיבואו גזברין לעמוד על **גבה דאמר** התם [יב] היאך קרבנו של אדם קרב ואינו עומד ע"ג אבל שום דמים לא [יג] יהיה לב"ה וכ"ש לחרמי כהנים דהא אפילו רב הונא **דאמר** לעיל אחרמי כהנים מזבח נמי לומר דמדאוריתא ליכא אלא עיכוב גזברין ועולא נמי מי אילמא מדרבנן מילה וקרא אסמכתא בעלמא הוא ועיקר קרא לגרסת **המדפיס** דבהו לה' עד כאן לשונו וקשיא טובת הגאה כן מיקשי מתני' דלעיל דאמר מקדישין אותן הקדש עילוי ועוד קשה הסמא אפיקנא דהוו דרבנן וכערכין (גם זה שם) מפיק הקדש עילוי מדכתיב כל חרם קדש קדשים מלמד שהחרם חל אקדשי קדשים ועל קדשים קלים והקדש עילוי אקדשי מזבח קאי דאי אקדשי בדק הבית אמר בגמרא דקדשי בדק הבית שהקדיש לקדשי מזבח [יג] לחרמי כהנים לא עשה ולא כלום ופירש"י בגמרא דלא שייך טובת הגאה בקדשי בדק הבית ולא הגיעה למורי הרב אבי עטמא [יד] ומורי הרב ז"ל אמר כמה אדם רוצה ליתן לבדק הבית אע"פ שאינו רשאי בקדשי מזבח ונראה למורי דטעמא משום דבקדשי מזבח יש שם הנעלים לפדותן כשהוממו אבל בקדשי בדק הבית שהקדישן אין לנעלים עליהן יותר משאר אדם [טו] לפיכך אין בידו להתפיס: **כל** חרם קדש קדשים לה'. לפוס ריבוטא דרב הונא סבר לה כרבנן דפליגי עליה דר' יהודה בן בתירא במסכת ערכין פרק המקדיש (דף כח:) דאמר ר' יהודה בן בתירא סתם חרמים לבדק הבית שנאמר כל חרם קדש קדשים לה' ומכמים אומרים סתם חרמים להכהנים מה ת"ל כל חרם קדש קדשים מלמד שחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים ולאותו תנא שיחא שפיר דרשא דרב הונא דהא דאמר מלמד שחל על קדשים היינו דווקא חרמים דלה' אבל לר' יהודה בן בתירא לא שייך למדרש הכי דהא לא מיירי כלל בהתפסה דהקדש עילוי. הרמ"ר: **קדשי** בדק הבית שהתפיסו בין לקדשי מזבח בין לחרמי כהנים **לא עשה ולא כלום.** פירש"י דבשלמא קדשי מזבח יש בהן טובת הגאה כדמפרש גמתניתין אבל בקדשי בדק הבית מה טובת הגאה יש בהן [טו]:

חרמי בהנים שהתפיסו בו'. פירש"י דאין לו בהן טובת הגאה שצריך הוא ליתנו לכהן (בע"כ) שבאותו משמר [טו] ואפילו למאן דלא מקים מטלטלין לקרקעות ה"מ מקדש עכ"ל ואומר מורי הרב מילתא דמקדש מטלטלין לקרקעות בערכין בפרק המקדש (דף כח.) אמר רב חסדא המחרים מטלטלין נותנן לכל כהן שירצה שנאמר כל חרם בישראל לך יהיה החרים שדותיו נותנן לכהן שבאותו משמר ופריך וליקום מטלטלין לקרקעות ומשני ולאו מנאי היא דאיכא דמקדש ואיכא דלא מקדש ומה שפירש אפילו למאן דלא מקדש ה"מ במקדש לא הכין רבי לשונו אלא נראה [יז] לפרש למורי הרב (פי') בדהיה כהן והכא אתיא [יא] כמאן דלא מקדש: **והאמר עולא** שהתפיס עולה **לב"ה אין בה אלא עיכוב גזברין** לעמוד על **גבה דאמר** התם [יב] היאך קרבנו של אדם קרב ואינו עומד ע"ג אבל שום דמים לא [יג] יהיה לב"ה וכ"ש לחרמי כהנים דהא אפילו רב הונא **דאמר** לעיל אחרמי כהנים מזבח נמי לומר דמדאוריתא ליכא אלא עיכוב גזברין ועולא נמי מי אילמא מדרבנן מילה וקרא אסמכתא בעלמא הוא ועיקר קרא לגרסת **המדפיס** דבהו לה' עד כאן לשונו וקשיא טובת הגאה כן מיקשי מתני' דלעיל דאמר מקדישין אותן הקדש עילוי ועוד קשה הסמא אפיקנא דהוו דרבנן וכערכין (גם זה שם) דרש כל חרם לה' מלמד שחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים שמעא דהוי נעלוה ולאי מיי ליתן הוא דאמר לגבי בדק הבית אפילו לחרמי כהנים לא אמר אלא לגבי בדק הבית אבל לגבי ח